

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Kasprzyk

Ławnicy: Aleksandra Berezowska, Wanda Balcerek

Protokolant: po. staż. P. P. (1)

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu Bartosza Deskiewicza

po rozpoznaniu w dniach 30 stycznia, 3 kwietnia 2017 roku sprawy:

W. M. syna P. i J. zd. W., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to że:

I. W okresie od stycznia 2016 roku do 3 marca 2016 roku w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości co najmniej 4 sztuk., przy czym uprawa ta mogła dostarczyć znacznej ilości środków odurzających oraz wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości co najmniej 311,95 gram

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 i art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

II. W dniu 3 marca 2016 roku w L. wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci tabletek (...) o łącznej wadze 8,5 gram

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

1. Oskarżonego W. M. uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. I z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 w/w ustawy wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 20 (dziesięć) złotych każda.

2. Oskarżonego W. M. uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. II z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 85 § 1,2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone kary pozbawienia wolności łączy i wymierza karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci: suszu konopi innych niż włókniste o wadze 294,56 g;, tabletek (...) o wadze 8,43 g; suszu konopi innych niż włókniste o wadze 17,39 g, nasion – sztuk 35, 2 szt. Słoików szklanych, plastikowego pojemnika z niebieską pokrywką oraz przepadek dowodów w postaci: namiotu typu G. 1 szt. I wagi elektronicznej koloru srebrnego (...) 2 sztuk.

5. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1 i 2 ust. 1 pkt. 5 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania w kwocie 1333,88 zł i wymierza mu opłatę w kwocie 1000 zł.

Aleksandra Berezowska SSO Danuta Kasprzyk Wanda Balcerek

UZASADNIENIE

Na początku stycznia 2016 r. mieszkający w P. W. M. wynajął od M. L. mieszkanie położone w L. przy ul. (...). Następnie przez Internet zakupił sprzęt niezbędny do uprawy konopi indyjskich oraz uzyskał konieczne informacje o sposobie uprawy tych roślin, po czym rozpoczął w wynajętym mieszkaniu uprawę konopi indyjskich. Zdołał wyhodować co najmniej 4 rośliny, które wysuszył i podzielił na części uzyskując susz konopi (marihuany), który posegregował w słoikach i pojemnikach.

W dniu 3 marca 2016 r. funkcjonariusze Policji zatrzymali wychodzącego z tego lokalu oskarżonego i dokonali przeszukania pomieszczeń wynajętego mieszkania. Ujawnili tam w jednym z pomieszczeń namiot typu „(...)” przeznaczony do uprawy roślin, a w nim znajdującą się w doniczce jedną roślinę konopi innych niż włókniste o masie 17,39 g. W namiocie zamontowany był filtr węglowy oraz lampa wraz z wentylatorem i termometrem. Obok namiotu w szafce oraz na podłodze znajdowały się środki chemiczne do uprawy roślin - płynny nawóz, odżywka do roślin, chemiczny stymulator wzrostu i inne, a także ziemia ogrodnicza. Ujawniono tam też dwie wagi elektroniczne oraz woreczki foliowe z zapięciem strunowym. W pomieszczeniu obok znajdowały się wiszące części konopi innych niż włókniste w liczbie 15 sztuk o masie 111,06 g. W mieszkaniu tym zabezpieczono także: szklany słoik z żółtą nakrętką, w którym znajdował się susz konopi innych niż włókniste o masie 94,86 g, szklany słoik z nakrętką koloru złotego, z zawartością suszu konopi innych niż włókniste o masie 14,07 g, plastikowy pojemnik z niebieską pokrywką, w którym znajdował się susz konopi innych niż włókniste o masie 13 g, folię zgrzaną termicznie z zawartością suszu konopi innych niż włókniste o masie 61,57 g, woreczek strunowy z zawartością nasion konopi innych niż włókniste oraz woreczek foliowy z zawartością 20 prostokątnych tabletek koloru różowego o masie 8,45 g zawierających substancję psychotropową (...).

Łącznie w mieszkaniu wynajmowanym przez W. M. zabezpieczono susz konopi innych niż włókniste o masie 311,95 g oraz 20 tabletek z zawartością chlorowodoru (...) o masie 8,45 g. W zabezpieczonym suszu roślinnym stwierdzono obecność delta-9-THC oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego w stężeniu powyżej 0,20% tj. od 5,22% do 11,87%.

Ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających grupy I – N i IV – N. Substancja (...) i jej sole zaliczane są do substancji psychotropowych grupy I – P.

W. M. ma 37 lat i jest kawalerem. Ma dwójkę dzieci w wieku 17 i 4 lat, które pozostają na jego utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych, z których deklaruje uzyskiwanie dochodu w wysokości 1 500 zł miesięcznie. Wg wniosków specjalisty terapii uzależnień oskarżony jest osobą uzależnioną od marihuany.

W. M. był dotychczas czterokrotnie karany sądownie i tak:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt V K 416/04 za dwa przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27 września 2006 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 130 dni pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 2 maja 2007 r. sygn. akt XXV K 327/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 27 listopada 2009 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15 września 2010 r. sygn. akt VIII K 1222/09 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 7 marca 2012 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 stycznia 2016 r. warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 20 stycznia 2016 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 13 grudnia 2011 r. sygn. akt III K 595/11 za ciąg przestępstw z art. 291 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego W. M. (k. 304-305 w zw. z k. 31-33, 35-36, 239-240) oraz ujawnionych na rozprawie dokumentów: notatek urzędowych (k. 344 w zw. z k. 1, 2, 3, 231, 232, k. 305 w zw. z k. 89), protokołów zatrzymania osoby (k. 344 w zw. z k. 4-5, 6), protokołów użycia testera narkotykowego (k. 344 w zw. z k. 8, 9, 10), protokołu przeszukania (k. 344 w zw. z k. 11-14), protokołu oględzin (k. 344 w zw. z k. 15-17), protokołu przeszukania osoby (k. 344 w zw. z k. 18-20), kart karnych (k. 344 w zw. z k. 39-40, 67-68), protokołu tymczasowego zajęcia mienia ruchomego (k. 305 w zw. z k. 70-71), śladów linii papilarnych (k. 344 w zw. z k. 60), opinii biegłego z dziedziny kryminalistyki – analizy kryminalnej (k. 305 w zw. z k. 105-126), opinii biegłego z dziedziny kryminalistyki – analizy kryminalnej (k. 305 w zw. z k. 127-212), opinii biegłego z dziedziny chemii (k. 305 w zw. z k. 213-220), kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień (k. 344 w zw. z k. 334-340).

Oskarżony W. M., zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. W toku śledztwa składał wyjaśnienia, przed sądem odmówił ich składania podtrzymując jednak te złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Podczas pierwszego przesłuchania w dniu 4 marca 2016 roku podejrzany wyjaśnił, że mieszkanie, w którym hodował marihuanę wynajął trzy miesiące wcześniej, a marihuanę hoduje tam od dwóch miesięcy. Za pośrednictwem Internetu zakupił konieczny do uprawy sprzęt oraz pozyskał informacje co do sposobu uprawy. Podał, że udało mu się wyhodować trzy rośliny, z czego jedna uschła. Wyrósnięte rośliny ściął, wysuszył i posegregował w trzech słoikach. Najpierw stwierdził, że nie wiedział co dalej z tymi roślinami ma zrobić, po czym powiedział, że marihuanę przygotował na własny użytek, a następnie powtórzył, że nie ma pojęcia co dalej z marihuaną chciał zrobić. W trakcie ponownego przesłuchania wyjaśnił, że nie zażywa narkotyków i nie pije alkoholu oraz nikt go nie namówił do uprawiania marihuany. Podał, że wysiał cztery rośliny z czego jedna w trakcie uprawy uschła. Wyjaśnił, że narkotyk ujawniony w mieszkaniu był z jego uprawy.

Odnosząc się przed sądem do swoich wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oskarżony podał, że hodował marihuanę na własne potrzeby i nie wie dlaczego powiedział, iż nie wie co z tym zrobić. Wyjaśnił, że wynajęcie mieszkania nie miało związku z tym, że zamierzał rozpocząć hodowlę marihuany. Ponadto dodał, że pali marihuanę od 10 lat i innych narkotyków nie zażywa.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne jedynie w części - w zakresie niesprzecznym z pozostałymi dowodami. Wyjaśnienia oskarżonego są zmienne i niejednolite, zdaniem sądu koniunkturalne i stąd nie można ich uznać do końca za szczere.

Oskarżony niespójnie wyjaśnia na temat powodów prowadzenia uprawy konopi, raz podając że nie wiedział co ostatecznie miałby zrobić z wytworzoną marihuaną zrobić a raz że wytworzył ją na własny użytek. Jednocześnie wyjaśniał, że nie zażywa narkotyków, po czym zmienia zdanie twierdząc, że od 10 lat pali marihuanę, a innych narkotyków nie zażywa. Specjaliście terapii uzależnień podał jednak, że eksperymentował z zażywaniem również amfetaminy, ekstazy i kokainy.

Sąd nie dał wiary tak sprzecznym wyjaśnieniom oskarżonego co do celu wyhodowania marihuany. Nie sposób dać wiary twierdzeniom oskarżonego, że nie mając stałej pracy wydał sporo pieniędzy (m.in. wynajął mieszkanie, zakupił

wiele specjalistycznego sprzętu i pozyskał fachowe informacje do uprawy) – nie wiedząc dokładnie w jakim celu będzie uprawiał konopie. Tłumaczenie to w ocenie sądu razi swoją naiwnością i jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Twierdzenie to oskarżony podnosił zaraz po zatrzymaniu i zdaniem sądu zostało one podane jedynie z braku innej, lepszej linii obrony i nie odzwierciedla prawdziwej przyczyny podjęcia uprawy marihuany. Sąd nie uznał również za wiarygodne twierdzenia oskarżonego, że uprawiał marihuanę na własny użytek. Porównując bowiem określone przez oskarżonego w kwestionariuszu swoje potrzeby (jeden papieros dziennie tj. ok. 1 gr marihuany) z rozmiarem prowadzonej plantacji i ilością zgromadzonego narkotyku (311,95 g) nie sposób uznać, że uprawa ta miała służyć tylko zaspokojeniu jego potrzeb. Tylko trzy miesiące uprawy dostarczyło bowiem narkotyku do własnego użytku oskarżonego na cały rok, a plantacja została ujawniona w toku jej prowadzenia i nic nie wskazuje na to by oskarżony zamierzał uprawę zakończyć. Ponadto, twierdzeniom oskarżonego co do przeznaczenia uprawy na własny użytek przeczą wysoko specjalistyczny charakter tej uprawy, w szczególności liczba profesjonalnego sprzętu jaki zabezpieczono i środków do uprawy oraz dokładne segregowanie suszu. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego przyjąć należy, że na własny użytek oskarżony prowadziłby bardziej amatorską uprawę, znacznie mniejszej ilości roślin, bez angażowania specjalistycznego ogrodniczego sprzętu oraz dokładnego dzielenia suszu. Zauważyć nadto należy, że ujawniono i zabezpieczono w mieszkaniu dwie wagi elektroniczne oraz puste woreczki strunowe. Przedmioty te nie są potrzebne do osobistego konsumowania marihuany, a zazwyczaj służą do dzielenia narkotyku na porcje - docelowo do sprzedaży. W ocenie sądu okoliczności te nakazują uznać, że oskarżony nie jest do końca szczerzy, a jego postawa ma charakter koniunkturalny.

W świetle powyższego sąd nie uznał również za wiarygodne twierdzeń oskarżonego, że wynajęcie mieszkania nie służyło uprawie marihuany, gdyż są one sprzeczne z wiedzą ogólną i zasadami doświadczenia życiowego. Biorąc pod uwagę ujawnione wyposażenie mieszkania oraz fakt, że oskarżony w nim nie mieszkał (wskazał podczas zatrzymania miejsce zamieszkania w L.) nie sposób przyjąć innego celu wynajęcia tego mieszkania jak prowadzenie uprawy marihuany. Rozumowanie przeciwne raziłoby łatwowiernością.

Sąd dał wiarę oskarżonemu co do daty wynajęcia mieszkania oraz rozpoczęcia i prowadzenia uprawy marihuany, gdyż twierdzenia te są konsekwentne i nie stoją w sprzeczności z pozostałymi dowodami.

Sąd uznał opinię biegłego z dziedziny chemii za wiarygodną i przydatną, gdyż sporządzona została w sposób rzetelny i fachowy, nie zawierała błędów logicznych, a zawarte w nich konkluzje zostały poparte fachową argumentacją. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw do podważania wiedzy i obiektywizmu biegłych. Podobnie, sąd uznał za wiarygodne opinie biegłego z dziedziny kryminalistyki – analizy kryminalnej, chociaż ich ustalenia nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Za dokument wiarygodny sąd uznał również kwestionariusz sporządzony przez specjalistę z zakresu terapii uzależnień uznając, że osoba ta posiada niezbędną wiedzę fachową, a płynące wnioski wynikają z faktycznej analizy okoliczności wskazujących na uzależnienie oskarżonego.

Dokumenty znajdujące się w aktach, a wskazane wyżej Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Pochodzą one od uprawnionych organów i instytucji, w zakresie przyznanych im kompetencji, bądź od osób prywatnych, które złożyły na nich swoje podpisy. Ich autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich treści nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W. M. został oskarżony o dwa przestępstwa tj. o to, że:

1) w okresie od stycznia 2016 r. do dnia 3 marca 2016 r. w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości co najmniej 4 sztuk, przy czym uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości środków odurzających oraz wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości co najmniej

311,95 g tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 i art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

2) w dniu 3 marca 2016 r. w L., wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci tabletek (...) o łącznej wadze 8,45 gram tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przekonuje bez wątpliwości, że oskarżony dopuścił się obu zarzucanych mu przestępstw.

Przepis art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi, że karze podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki. W myśl ust. 3 tego przepisu: Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Uprawa roślin to całokształt zabiegów w produkcji roślinnej, obejmujących siew, sadzenie, pielęgnowanie do momentu zbioru. Uprawa, o której mowa w komentowanym przepisie, obejmuje każdą uprawę konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych) bez względu na powierzchnię. Zbiór zaś ziela konopi polega na czynności technicznej oddzielenia ich od roślin, z których są uzyskiwane.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ww. ustawy podlega karze kto wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową. Jak stanowi ust. 3 tego przepisu: Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3, a więc czyn ten stanowi zbrodnię. Wytwarzanie, w myśl art. 4 pkt 35 cytowanej ustawy, to czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające. Są to zatem dalsze czynności, po ścięciu kwiatostanów, obliczone na uzyskanie gotowego do użycia środka odurzającego.

Zgodnie z przeważającym stanowiskiem piśmiennictwa i judykatury „znaczna ilość” narkotyków oznacza taką ilość, która zaspokoi potrzeby kilkudziesięciu osób uzależnionych (zob. B. Kurzępa Komentarz do art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Lex 2012 teza 17, T. Strogosz Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2008, str. 373, wyrok SN z 10 czerwca 2008 r., III KK 30/08, Prok. i Pr. 2008/12/18, post. SN z 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84, wyrok SA w Lublinie z 12 września 2013 r. II AKa 141/13, Lex nr 1378751). Przyjmuje się, że dawka aktywna marihuany wynosi 1 g, zaś amfetaminy – 0,1 g (por. K. Łucarz, A. Muszyńska, Komentarz do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Oficyna 2008). W orzecznictwie wypowiedziano nawet pogląd, że 50 gram marihuany stanowi znaczną ilość - wyrok SA w Białymstoku z 23 stycznia 2015 r. II AKa 259/14, Lex nr 1651799.

W niniejszej sprawie, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego oskarżony W. M. uprawiał konopie inne niż włókniste w postaci co najmniej 4 krzewów oraz wytworzył z tej uprawy środek odurzający (zwany popularnie marihuaną). Prowadzona przez oskarżonego uprawa konopi w sposób niewątpliwy mogła dostarczyć i dostarczyła znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, gdyż ilość znalezionej narkotyku wynosiła 311,95 g.

Działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. (zob. wyrok SA we Wrocławiu z 19 lutego 2015 r. II AKa 12/15, Lex nr 1661273, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 24 maja 2013 r. II AKa 141/13, Lex nr 1327505, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2011 r., II AKa 56/11, Lex nr 1213820; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 listopada 2009 r., II AKa 236/09, KZS 2010/1/80).

Analizując stronę podmiotową zachowania oskarżonego należy jednoznacznie uznać, że W. M. działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim uprawy i wytworzenia marihuany. Oskarżony czynił to z pełną świadomością tego, że działa wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, której postanowienia w rozpatrywanym zakresie są powszechnie znane, a także z wolą uprawy i wytworzenia marihuany.

W konsekwencji sąd uznał W. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. – eliminując z pierwotnej kwalifikacji wskazanie na ust. 1 art. 53 oraz ust. 1 art. 63 w/w ustawy jako zbędne i dopełniając kwalifikację art. 11 § 2 k.k. obrazującą wielość zachowań oskarżonego. Oskarżonemu nie zarzucono działania z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu (art. 12 k.k.) i w realiach tej sprawy sąd nie uznał za niezbędne uzupełnianie w ten sposób kwalifikacji i opisu czynu. Stanowiska doktryny bowiem w zakresie charakteru czynu polegającego na uprawie konopi (która z natury rzeczy jest czynnością rozciągniętą w czasie) są niejednorodne.

Zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Z zebranych dowodów wynika, że w mieszkaniu użytkowanym przez W. M. znaleziono 20 tabletek (...), która to substancja stanowi substancję psychotropową grupy I – P (poz. 62) z załącznika nr 2 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony posiadał więc środek odurzający w ilości uzasadniającej kwalifikację z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, do czego zresztą się przyznał.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił zasady wymiaru kary określone treścią art. 53 § 1 k.k. i następne. Pierwsze dwie z nich, tj. współmierność kary do stopnia winy i do stopnia społecznej szkodliwości czynu, mają zapewnić sprawiedliwość orzekanych kar. Dwie następne z kolei implikują cele kary, a mianowicie zapobiegawcze i wychowawcze oddziaływanie na sprawcę przestępstwa (prewencja indywidualna) oraz społeczne oddziaływanie kary (prewencja ogólna). Dalej, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów zabronionych wzięto pod uwagę, zgodnie z regułą określoną w art. 115 § 2 k.k., rodzaj i charakter naruszonych dóbr, rozmiary wyrządzonych szkód, sposób i okoliczności popełnienia tych czynów, wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków, jak również motywację sprawcy. Nadto, zgodnie z treścią art. 53 § 2 k.k., Sąd uwzględnił sposób zachowania się oskarżonego, a także jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstw i zachowanie się po ich popełnieniu.

Za przestępstwo opisane w pkt. I sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności najniższą przewidzianą ustawą - karę 3 lat pozbawienia wolności. Mimo bowiem zastosowania profesjonalnego sprzętu uprawa oskarżonego była stosunkowo niewielka, jak również zgromadzona ilość narkotyku w ramach przewidzianej przez przepis „znaczności” mieściła się w dolnych jej granicach. Sąd uwzględnił również konsekwentne przyznanie się do winy oskarżonego, mimo wyraźnego ukrywania celu działania. Wymierzając wysokość kary sąd uwzględnił fakt, że oskarżony jest osobą uzależnioną od marihuany, aczkolwiek trudno tę okoliczność uznać za jednoznacznie łagodzącą skoro oskarżony jako dorosły i inteligentny człowiek, uzależniony od 10 lat nie podjął nigdy próby walki z tym uzależnieniem, nie podejmował leczenia. Okolicznością wyraźnie wpływająca na obostrzenie kary jest dotychczasowa karalność oskarżonego. W realiach tej sprawy, uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, sąd uznał iż kara 3 lat pozbawienia wolności jest adekwatna, wystarczająca a jednocześnie konieczna do uznania, że wymierzono karę sprawiedliwą, nie pobłażającą sprawcy. Zgodnie z treścią przepisu art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd obok kary pozbawienia wolności orzekł grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł stawka. Wymierzając karę grzywny sąd brał pod uwagę poziom dochodów oraz sytuację materialną oskarżonego. Grzywna stanowić ma karę a więc dolegliwość, nie może więc być symboliczna, a w sytuacji gdy oskarżony sam deklaruje, że wydaje z tak niewielkich dochodów, przy jednoczesnym utrzymywaniu konkubiny i dziecka, kwotę aż 500 zł miesięcznie na narkotyki, wymiar kary grzywny jest w pułapie możliwości finansowych oskarżonego.

Za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii sąd wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, uznając ją za wystarczającą i adekwatną.

Na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności sąd połączył i wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Kara łączna została wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji kary w pełnym zakresie. Sąd uwzględnił, że popełnione przestępstwa jednostkowe są podobne, zostały dokonane w tym samym czasie, a kara łączna wymierzona w wysokości 3 lat będzie wystarczająca dla osiągnięcia swoich celów. Jest to kara adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości jego czynów. Jest ona jednocześnie wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów wychowawczych i zapobiegawczych. W szczególności, w dotkliwy sposób uświadomić winna oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw, w tym stypizowanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Ponadto, skutecznie powstrzymać od naruszania porządku prawnego w przyszłości. Kara ta, w ocenie Sądu, stanowi także sprawiedliwą społeczną odpłatę za bezprawie, których dopuścił się oskarżony i jako taka winna w pełni realizować cele prewencji generalnej, utwierdzając zarazem społeczeństwo w przekonaniu, że każde naruszenie porządku prawnego spotyka się z adekwatną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Nawiązując do wniosku obrony o zastosowanie względem oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary sąd ocenił, że nie zachodzą w sprawie żadne okoliczności uzasadniające jej zastosowanie. Obrońca żadnych takich okoliczności nie powołał – poza wsadzaniem sytuacji rodzinnej oskarżonego, tego że ma na utrzymaniu dwoje dzieci. W ocenie sądu nie jest to okoliczność z zakresu określonych treścią przepisu art. 60 § k.k. Wprawdzie katalog okoliczności powołanych tym przepisem nie jest zamknięty (art. 60 § 1 k.k.) to jednak nie sposób uznać, by zaliczała się tu sytuacja rodzinna oskarżonego. Oskarżony popełniając przestępstwa miał rodzinę, dzieci musiał więc liczyć się z tym że konsekwencje ukarania będą również dotkliwe dla jego najbliższych. Ponadto okoliczności podmiotowe sprawy – zarówno uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego jak i jego oceniona przez sąd jako nie do końca szczerą postawą procesową – nie uzasadniają ocenienia okoliczności przestępstw jako szczególnych. Okoliczności powołane przez obronę nie przekreślają też istotnej społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez W. M..

Sąd orzekł o przypadku dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie: suszu konopi innych niż włókniste o wadze 294,56 g, tabletek (...) o wadze 8,43 g, suszu konopi innych niż włókniste o wadze 17,39 g, nasion – sztuk 35, 2 szt. słoików szklanych, plastikowego pojemnika z niebieską pokrywką - gdyż przedmioty te pochodziły z przestępstwa lub służyły do jego popełnienia (poprzez ich zniszczenie jako iż ich posiadanie jest zabronione i nie przedstawiają sobą żadnej wartości) oraz o przypadku: namiotu typu G. 1 szt. i wagi elektronicznej koloru srebrnego (...) 2 sztuk. (te również służyły do popełnienia przestępstwa).

O kosztach procesu w wysokości 1 333,88 zł Sąd orzekł w myśl zasady, że to oskarżony powinien je ponieść (art. 627 k.p.k.). Jego to bowiem zwinione zachowania były przyczyną powstania tych kosztów. Na podstawie art. 1 i 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 1000 zł.

SSO Danuta Kasprzyk